

зачто-то гласъ-тъ имъ не може да ся чюе самъ бе да ся тури при тѣхъ гласна буква.

8. Гласны-ты буквы могъть ся раздѣли на твръды: а, о, у, ъ, ы, ъ.

мягкы: е, и, і, ъ.

остры: ъ, ю, ю, я, ъ.

Забѣлѣжв. а) Буквы: ы, ъ, ю, ю, я, ъ и ѡ ся наричатъ и двойны, зачто-то сж съставены отъ по двѣ буквы: така ы отъ (ѡ—і); ѡ отъ (і—е), ю отъ (і—е), ю отъ (і—у), я отъ (і—а), ѡ отъ (і—ж), ѡ отъ (ш—т).

Забѣлѣжв. б) Открай рѣчь и твръды-ты гласны ся произносятъ остро; това ся чюе най-добрѣ въ пѣсни-ты, катю: *азъ, ушро*: изговаря ся *язъ, юшро*.

9. Отъ гласны-ты буквы ѡ, ѡ, кога-то сж на край рѣчь, такожде и ѡ слѣдъ гласнѡ, ставать полжгласны, сирѣчь тамъ не имъ ся чюе гласъ-тъ цѣлѣ.

Забѣлѣжв. 1) Гласны: ѡ и ѡ верѣдъ рѣчь имжтъ гласъ подобень на ж; така: *крѡвь, крѡшъ*, четжтъ ся катю да сж писаны: *крѡвь, крѡшъ*.

Забѣлѣжв. 2) Буквы ѡ и ѡ както и е наричатъ и вмѣтнжты, зачто-то нѣкой цжтъ ся вмѣтать между двѣ съгласны за благогласіе; както что сж въ рѣчи *добрѣ, шяжжъ* и *исшиненъ*.

Забѣлѣжв. 3) Буква ѡ на край рѣчь омигчява съгласнѡ-тж, при кож-то стон. Такъво омигчено произношеніе на ѡ не е общю по всичкы страны.)

10. Съгласны буквы: г, к, х, прибиратъ слѣдъ себе само твръды гласны; кога ся случи да дойде по тѣхъ нѣкой мягка или остра, тыи ся измѣняватъ: г на